

**REVISTA FOTOGRAFICA
DE CATALUNYA**

**ART
DE
LA
L
L
E
M**

UAB
GENER - 1935

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

ANY 3 - N. 20

PREU pts. 1'50

HAUFF

LA PELIKULA DEL DIA

Concurs fotogràfic permanent *Hauff* Trimestralment 76 Premis d'argent

Informeu-vos a casa del vostre proveïdor o en la del nostre Representant:
GASPAR MAMPEL · DIPUTACIÓ, 294 · BARCELONA

HAUFF AKTIENGESELLSCHAFT · STUTTGART-FEUERBACH

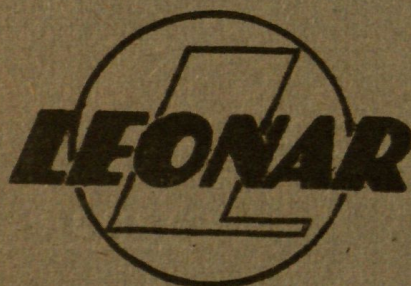
Papers per a impressionar per contacte

- ▲ **AUTO**, paper de viratge automatic, d'impresió aparent i en dos graus de contrast.
- ▲ **LUMARTO**, paper per a llum artificial en cinc graus de contrast
- ▲ **IMAGO**, paper per a llum artificial i per a l'obtenció de tons calents, en dos graus de contrast.

Papers per a engrandir

- ▲ **ZITANO**, paper d'alta sensibilitat per la llum artificial i en dos graus de contrast.
- ▲ **GRANDAMO**, paper al bromur d'alta sensibilitat i en quatre graus de contrast.

Els papers fotogràfics **LEONAR**, són sumament fàcils de treballar degut al seu gran marge de latitud. La gran varietat de soports en que es fabriquen, facilita el poder escollir per a cada assumpte, la superfície més adient.

LEONAR WERKE A.-G. - Wandsbek

Representant general per Espanya:

GASPAR · MAMPEL Diputació, 294 · BARCELONA

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Memòria General

REVISTA FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

REDACCIÓ - PROVENÇA, 287 - TELÉFON 71177

ANY. 3
NÚM. 20

GENER - 1935

Núm. 1 esgotat - núm 5, 5 ptes.

PREU DE SUBSCRIPCIÓ:

Un any ptes. 12'00
Núm. solt ptes. 1'50
Núm. atrassat 2'50
Estranger ptes. 15

LA PERSONALITAT DE L'ARTISTA ANTONI ARISSA

per Andreu Mir

Podríem dir d'aquest artista de l'art de la llum, que a estat la revelació de l'any passat, coneixíem els seus treballs per la concurrència en els certaments i concursos; les seves produccions ja es destacaven com a cosa seriosa, en tot, no podia hom suposar que aquest valor s'ens presentés tant complet com suara ha demostrat amb la seva esplèndida exposició de vint-i-sis obres, moltes d'elles d'impecable tècnica i encertadíssima concepció, valors, suficients per a poder-se classificar entre els millors artistes de la nostra terra.

La personalitat de l'Arisa té una modalitat específica que li dóna certament una distinció entre els nostres aficionats; i és que s'ens presenta com un enamorat de la fotografia clàssica, amb una fina percepció de simplicitat que podríem resumir en una sola paraula: austeritat artística.

El temperament d'aquest artista sembla que es mogui al ritme d'un academisme; però amb desercions constants per a endinsar-se en les modalitats modernes sense però, perdre la seva condició essencial de senzillesa, i amb aquestes normes bàsiques, prepara els seus assumptes o els cerca on sien; aquesta idea que té de l'art fotogràfic el porta a produir obres d'una senzilla comprensió emocional que casi podríem dir-ne de gust popular, i és perquè el motiu de cada assumpte té una argumentació determinada que fa pugui ésser apreciada amb emoció grata, sense necessitat que hom hagi d'ésser iniciat en matèria artística, lo que vol dir que per als preparats en aquests aspectes, els ha de produir una major sensació.

La impressió que produeixen les seves obres, és espontània, no cal esforçar-se per a esbrinar la intenció que l'autor ha posat en la plasmació de la seva obra, tot seguit quedeu compenetrat amb ell aquesta condició especial, sols es troba en matèria d'art, en aquelles obres que pel seu positiu i simple valor artístic, entren tot seguit al cor dels homes.

En casi totes les obres d'aquest aficionat podreu apreciar-hi un motiu argumental determinat, casi totes tenen una apreciable força de document humà de fina percepció i sana intenció artística; moltes plasmen uns motius o moment funcional de la vida; un instant viscut, una emoció retinguda, una idea pre-concebuda.

Vegeu sinó, les reproduccions d'aquest número dedicat a aquest artista i segurament tindreu una major comprensió en mirar-les, que no en tot lo que jo pugui dir-vos.

«Barman», per exemple, demostra la intenció de l'autor, no sols en fer un retrat; sinó de copsar un moment funcional d'un barman, avui tant de moda entre les gentes elegants, aquesta obra té tot l'aspecte d'un cartell de gust modern; espontaneïtat de percepció, i simplicitat d'execució, dues condicions que forçosament han de donar òptims resultats en ésser emprades amb encert. «Hores felices», és un altre aspecte d'un gust clàssic que vos fa sentir el «tedi» dels moments d'insomni de les mitges-diades, barrejat amb sentiment de simpatia per les dues velletes endormiscades; figures que componen aquesta obra, d'un realisme indiscutible, i és que l'Arissa quan veu un assumpte d'aquest gènere s'aguanta l'alé per no desfer l'encís i poder-lo robar sense màcula de pecat fotogràfic; sols així és comprensible que retingui l'emoció del moment de fer el negatiu fins a trasmetre'l amb positiu, amb tot l'efecte de la sensació primària i amb la màxima simplicitat possible, i seguint aquest ritme, les seves produccions són concebudes en les mateixes línies bàsiques, no sé si per intuïció o per convicció, tant se val, fins en aquelles obres que l'artista s'ha volgut separar d'aquestes normes, per explorar altres modalitats purament modernistes semi-publicitàries, i en tot i reeixi en l'aspecte superficial, no ha pogut sostreure's de la seva naturalesa artística en allò que podríem dir-ne l'ànima de l'obra fotogràfica, i així ens trobem davant de la foto «Preludi d'un gratacels», de caràcter purament abstracte, que en tot i aquesta condició resulta una obra amb ànima, la seva producció és ademés de força nombrosa, de qualitat; la part que podríem dir-ne de l'ofici, l'Arissa s'ens demostra en la seva col·lecció de 26 obres, que ni els grans tamanyos ni el tecnicisme li fan por; car els domina al seu caprici.

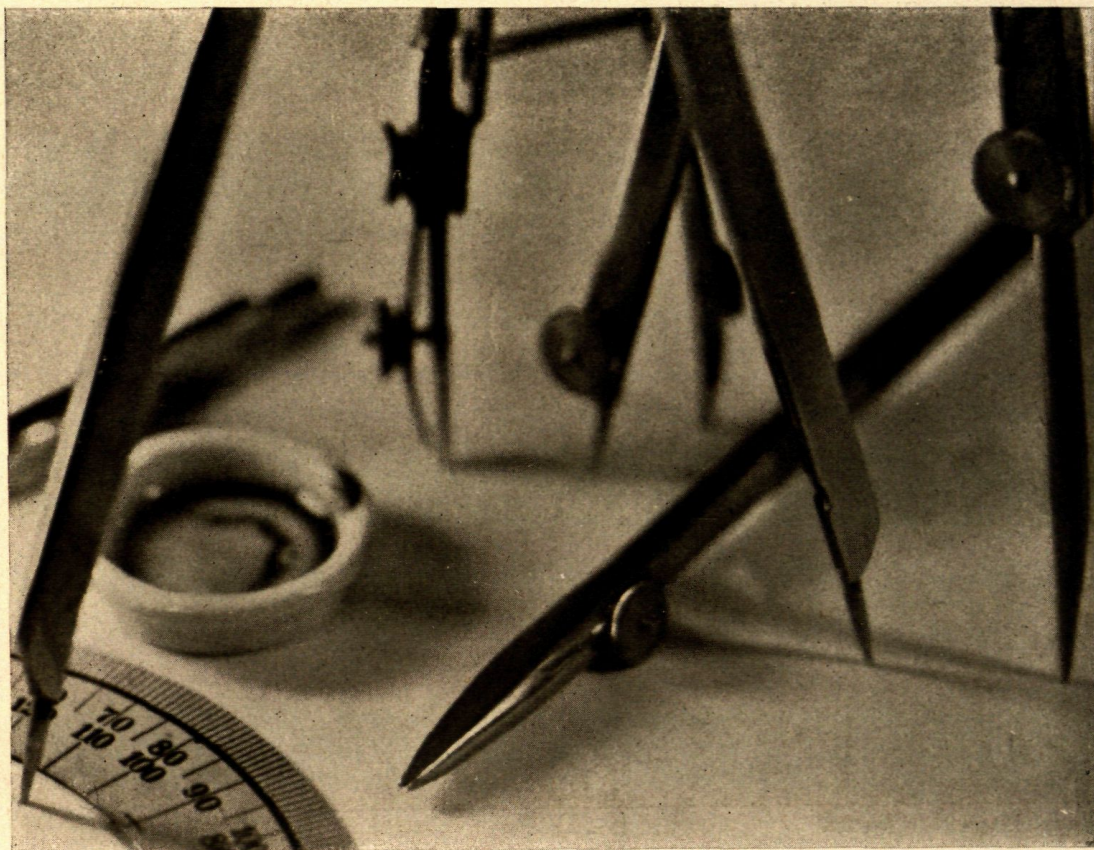
HORES FELICES
BROMUR

ANTONI ARISSA

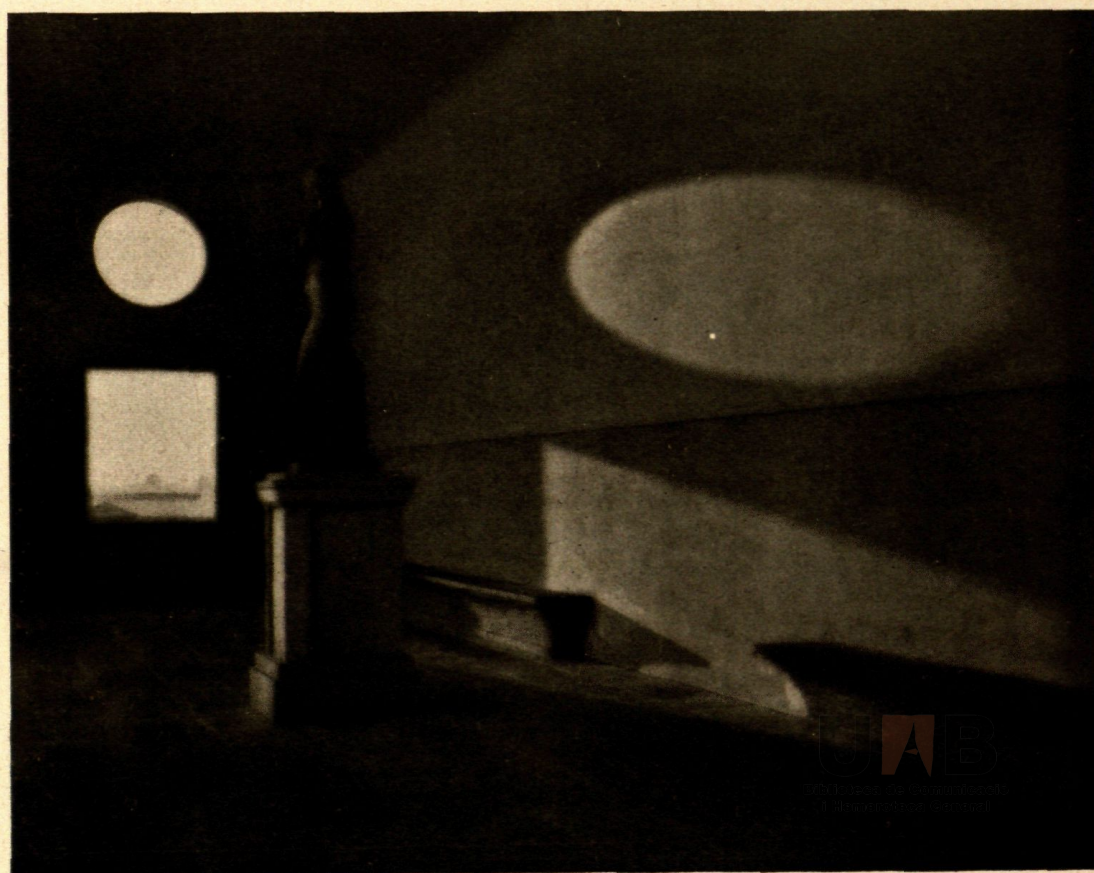
BARMAN
BROMUR

ANTONI ARISSA

PRELUDI D'UN GRATA-CELS
BROMUR

ANTONI ARISSA

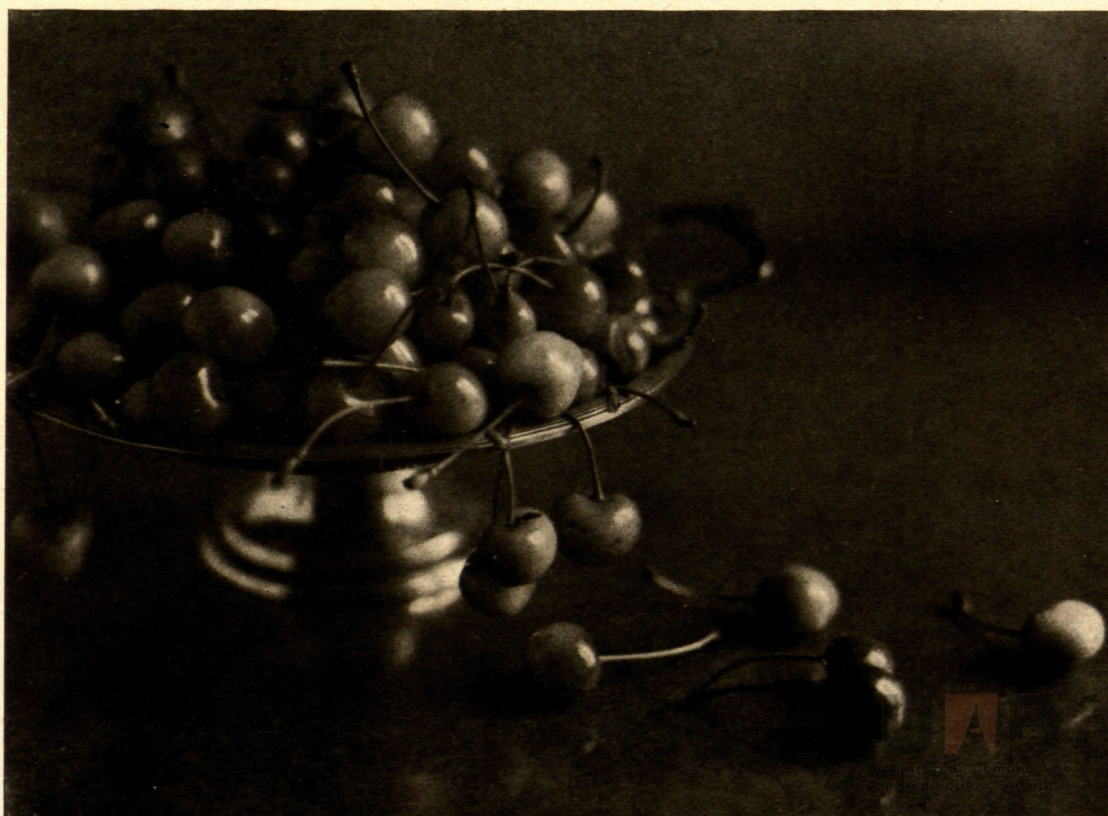
INTERIOR
BROMUR

ANTONI ARISSA

UNIÓ ES FORÇA
BROMUR

ANTONI ARISSA

BODEGÓ
BROMUR

ANTONI ARISSA

DESBRIDANT
BROMUR

ANTONI ARISSA

LLUITA ETERNA
BROMUR

ANTONI ARISSA

ELS PEDRAIRES
BROMUR

ANTONI ARISSA

PAISATGE
BROMUR

ANTONI ARISSA

COKCTAIL
BROMUR

ANTONI ARISSA

EN EL CIM
BROMUR

ANTONI ARISSA

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

L'EXPOSICIO D'ANTONI ARRISSA ASMARATS

per N. Ricart Baguer

Han estat molts els aficionats als quals ha interessat i alhora sorprèn la primera exposició pública d'aquest modest però gran artista. I els ha interessat i sorprèn, no precisament pel renom que pugui tenir l'autor — que en altres ocasions isolades s'ha ben guanyat arreu —, sinó molt especialment per les magnífiques concepcions fotogràfiques, moltes de les quals són dignes d'ésser admirades no sols per la veracitat que s'observa en el fons de l'obra en sí, sinó per la màxima espiritualitat amb què ha sabut imprimir a través d'un aparell tant mecànic com és el d'una màquina fotogràfica, obres d'una qualitat i sentiment artístics, com les que exposà en la primera quinzena de Desembre passat en l'espaiosa Sala d'Exhibicions que posseeix el «Centre Popular Catalanista de Sant Andreu».

Fent rotllo, al seu bell mig, hi trobarem un bon estol d'amics i grans artistes que complimentaven el novell expositor, el qual, al llarg de la conversa, digué: «l'art de la Fotografia és molt relatiu, i per afegidura, paradoxal!... Jo el conceptuo com a ART, fins en el precís instant en què em valc de l'aparell fotogràfic, car en obrir la màquina tot el que té de sublim, la concepció d'una idea o composició d'una escena, s'enderroca i es converteix en un treball vulgar i mecànic... de pianola, senzillament!...»

Naturalment que aquestes manifestacions no ens sorprengueren en el més mínim. En primer lloc, perquè aquest concepte ja li havíem sentit explicar altres vegades, i en segon terme, perquè saltant el desigual i escalonat catàleg de l'exposició que té per objecte aquesta crítica, trobem que li hem de donar la raó; perquè si bé les màquines fotogràfiques estan a l'abast de tothom, en canvi, acarats al davant d'unes obres o composicions com *Unió és força*; *Guanyaràs el pa...!*; *Home del camp*; *Lluita eterna*; *El perseguit*; *Arri!*; *En el botalló*; *Hores felices*; *Preludi d'un gratacels*; *Tube d'assaig*; *L'esclau*; *En el Cim*; *El blanc negre*; *Cocktail*; *Barman*; *Hissa!*; *Paisatge*; *Primeres llums*; *Bodegó*; *Els pedrals*; *Desbridant*; *Nostàlgia*, i d'altres com aquestes, es deuen obtenir abans d'emprar l'aparell fotogràfic...!

Arrissa ha conseguit, amb la seva exposició, fer-nos àdhuc oblidar que existeixen diversos procediments per a obtenir determinats efectes. Ens demostra abastament, que «amb el senzill bromur» mestrament executat, «quan l'obra en sí reuneix les condicions emotives de l'assumpte», això és: justa perspectiva, conjunt armònic, tallat, i tot allò que ha d'encloure indefectiblement una obra artística que de tal mereixi aquesta qualificació, fa pensar — i tenim por de pecar d'exagerats — si tindrà la mateixa relació el procediment, amb l'aparell fotogràfic.

Permeteu-nos amic, que per ara i tant, sapigueu prescindir del vostre aparell i procediments, i persevereu aquesta concepció clara i justa que teniu, i que tant bé sabeu imprimir en les vostres obres, que ja ni ha ben bé prou.

No podem acabar sense anotar que créiem que fóra altament profitós, que aquest bell conjunt d'assumpes, pogués donar un tomb per Barcelona i ciutats foranes, a fi i efecte que tots els qui conreen aquesta afició o «ART», en poguessin gaudir el delicat regust i sentiment artístic que es saboreja en la contemplació.

CONCURSOS I EXPOSICIONS

AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA ICARIA

(Primer Saló d'Art Fotogràfic del Poble Nou)

Per fi, després de tant temps que aquesta Entitat no donava fe de vida, — fotogràficament parlant — hem pogut dirigir la nostra mirada vers un estol de fotografies exposades en l'espaiosa Sala d'actes del Casal Icària, les quals podem dir, sense cap mena de dubte, tenen una influència més aviat excursionista i documental, que artística.

Emprò, si bé és cert que ni ha alguna, que se li veu un sentit modern, trobem que encara són poques les que s'hi destaca aquest gust o estil personal que hom hauria de provar de imprimir en els assumptes que grafiés.

No dubtem que l'any vinent, aquest Saló, serà fet de cara a un sentit més aviat artístic, això és: que s'hi puguin veure coses d'un esperit modern o quan menys, vistes i enquadrades tal com les veuen aquells autors estrangers, que són en realitat els qui donen una bella pauta o idea de l'avançat que està el sentiment artístic i gust personal dels individus, en els països més avançats en matèria fotogràfica.

Respecte a la tècnica, direm, que tots els expositors ens han demostrat plenament que han sabut fer bon ús de les pràctiques i consells donats en els Cursets suara celebrats.

Felicitem, doncs, als organitzadors d'aquest Primer Saló Fotogràfic, per l'encert que han tingut en exposar sols aquelles obres que dignifiquessin un conjunt.

N. RICART

SECCIÓ FOTOGRAFICA DEL C. B. S. "PARTHENON"

La IV Exposició de Fotografia d'aquest centre fou una demostració que hi han grups que encara que compten amb poc nombre de socis, també poden fer unes exhibicions esplèndides d'art fotogràfic, podríem dir que són pocs i ben avinguts doncs, en el conjunt de les obres exposades es veu una sana orientació en cultivar temes fotogràfics de intencions literàries i pictòriques i algun que altre assaig de fotografia moderna per cert bastant ben reïxit: la presentació d'aquesta última exhibició diu molt en favor dels organitzadors que han transformat en una escaient sala d'exposicions ço que sols és un lloc de pas. Bona ordenació i il·luminació, en resum un bon conjunt. Entre les obres que més impressió ens produïren

podem senyalar un contrallum de figura, El pintor, que està molt ben orientada cap el gust modern d'En Ibañez: un fragment d'estany amb fulles mortes d'En Miarnau; un pescador de canya d'En Llosa; un assumpte del port d'En Taltavull; un retrat de gitana d'En Carnicer.

Totes elles força ben executades de tècnica i de sana orientació artística

Es seguint aquestes orientacions que han emprés com s'arriba a donar obres al art fotogràfic d'acord amb el gust del temps que vivim.

GRUP FOTOGRAFIC DEL ORFEÓ GRACIENC

Del VII Concurs

Es ben satisfactori presenciar aquestes manifestacions anuals de les nostres entitats fotogràfiques, perquè en elles es pot registrar els avanços que d'any en any fan els seus socis en matèria d'art fotogràfic, constatar l'entusiasme que posen els expositors en superar-se a sí mateixos i enviar noves modalitats per a seguir el camí ascendent cap a les modernes concepcions.

Sense parar-nos en detallar la classificació dels premis otorgats, direm que aquest concurs oferia un conjunt armònic de valors, car no era difícil senyalar unes quantes obres com a més notables però amb tot, aquesta diferència no era gaire acusada, lo qual vol dir que les directrius que componen l'element dinàmic, d'aquest grup, està ben preparat per a triomfar si no desmai en la tasca de recerca de motius i emocions noves.

Les que més ens cridaren l'atenció foren les obres del Sr. Canet, Solanes, Tarragó, Oliver, Basas, Muntanya, Torres, Font Veiga, Rollant, Mas.

La classificació dels premis fou feta pels Srs. Dr. Pla Janini, P. Calalà Pic i Antoni Arissa, quins procediren a judicar per separat i per puntuació procedint-se al recompte de punts de conjunt essent per tant una judicació sense influències i a plena consciència individual, donant el resultat següent: Copa d'Honor, Bonaventura Oliveres; Medalla d'Or, Joan Tarragó; Premi Agfa, Lluís Veiga; Medalla Daurada, August Fonts; Medalla de Plata, Enric Rotllant; Medalla de Bronze, Emili Tarres.

Primer Curset de Fotografia (individual).

Copa del Grup, Jaume Làzaro; Copa President Grup; F. Pagés; Premi «Art de la Llum» (un any de subscripció), Jaume Hortal; Premi A. F., Enric Monmany.